

---

*Comisia pentru afaceri juridice
Președintele*

20.10.2010

President Buzek

Subiect: Aviz referitor la temeiul juridic al propunerii de regulament al Consiliului privind condițiile speciale aplicabile comerțului cu acele zone din Republica Cipru în care Guvernul Republicii Cipru nu exercită un control efectiv (COM(2004)0466 final – C7-0047/2010 – 2004/0148(COD))

Domnule Președinte Buzek,

În urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, propunerea de regulament menționată mai sus a fost prezentată Parlamentului în cadrul procedurii legislative ordinare. Propunerea este acum în primă lectură la Comisia pentru comerț internațional, raportorul fiind dl Niccolò Rinaldi.

La reuniunea sa din 16 iunie 2010, Conferința președinților a solicitat Comisiei pentru afaceri juridice să-și dea avizul cu privire la temeiul juridic adecvat pentru propunerea de regulament, care fusese supusă atenției Conferinței de către președintele Comisiei pentru comerț internațional, dl Vital Moreira.

Situația se prezenta astfel: în timp ce Comisia favoriza articolul 207 TFUE, în temeiul căruia propunerea de regulament urma să fie adoptată în conformitate cu procedura legislativă ordinară, iar Consiliul avea să decidă cu majoritate calificată, Serviciul juridic al Consiliului considera că temeiul juridic adecvat este articolul 1 alineatul (2) din Protocolul nr. 10 referitor la Cipru al Tratatului de aderare din aprilie 2003¹, care nu prevede implicarea Parlamentului European.

Comisia pentru afaceri juridice a solicitat Serviciului juridic al Parlamentului să prezinte un

---

¹ Avizul Serviciului juridic al Consiliului din 25 august 2004, doc. 11278/04.

aviz referitor la această chestiune, care, la rândul lui, s-a dovedit a fi în favoarea articolului 1 alineatul (2) din Protocolul nr. 10¹.

I. Context

După câștigarea independenței față de Regatul Unit în 1960, Republica Cipru, care era formată din aproximativ 80% ciprioți greci și 20% ciprioți turci, s-a divizat în 1963. În 1974, ca reacție la o lovitură de stat greco-cipriotă, care urmărea unirea insulei cu Grecia, Turcia a pus în scenă o invazie militară și, în cele din urmă, a ocupat partea de nord a Ciprului, reprezentând 37% din suprafața țării. De atunci, Cipru este *de facto* împărțită în două.

La 24 aprilie 2004, cele două comunități au organizat referendumuri separate referitoare la o propunere a Națiunilor Unite cunoscută sub denumirea de Planul Annan pentru Cipru², care urmărea crearea unui guvern federal unificat pentru întregul stat Cipru. Având în vedere că punerea în aplicare a planului depindea de aprobarea ambelor comunități, votul negativ al referendumului greco-cipriot a dus la respingerea lui.

La 1 mai 2004, Republica Cipru ca întreg a devenit membră a Uniunii Europene, în conformitate cu Actul de aderare (2003). Protocolul nr. 10 al Actului de aderare (denumit în continuare „Protocolul nr. 10”) prevede „suspendarea aplicării *acquis*-ului în zonele Republicii Cipru care nu sunt controlate efectiv de guvernul Republicii Cipru”. Această suspendare este ridicată în cazul în care problema Ciprului este soluționată, Consiliul fiind autorizat să valideze retragerea, votând în unanimitate asupra unei propuneri a Comisiei.

La 26 aprilie 2004, Consiliul și-a exprimat hotărârea de a încuraja „dezvoltarea economică a comunității cipriote turcești”. Articolul 3 din Protocolul nr. 10 se aliniază acestei politici, stipulând că „nicio dispoziție din protocol nu împiedică luarea unor măsuri care să promoveze dezvoltarea economică a zonei”.

La 29 aprilie 2004, Consiliul a adoptat, cu unanimitate de voturi, Regulamentul (CE) nr. 866/2004 al Consiliului³, care vizează, printre altele, facilitarea comerțului de o parte și de alta a „liniei verzi” care separă cele două comunități. Ulterior, Comisia a adoptat o legislație de punere în aplicare în favoarea circulației bunurilor de o parte și de alta a liniei verzi.

Cu toate acestea, în conformitate cu rapoartele anuale succesive ale Comisiei referitoare la punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 866/2004 al Consiliului și având în vedere situația rezultată din punerea lui în aplicare⁴, cu toate că valoarea totală a bunurilor care traversează linia verde a crescut constant, mai rămân obstacole în calea comerțului peste această linie de separare și, având în vedere sfera de aplicare limitată a Regulamentului (CE) nr. 866/2004, aceste schimburi sunt în continuare limitate. Mai mult decât atât, bunurile care traversează linia verde rareori fac obiectul unor tranzacții intracomunitare ulterioare cu alte state membre.

---

¹ Avizul Serviciului juridic al Parlamentului din 14 octombrie 2010, SJ 0451/10.

² Baza unei soluționări cuprinzătoare a problemei Ciprului, 26 februarie 2003.

³ Regulamentul (CE) nr. 866/2004 al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind regimul stabilit în temeiul dispozițiilor articolului 2 din Protocolul nr. 10 din Actul de aderare din 2003, JO L 161, 30.4.2004, p. 128 (astfel cum a fost modificat la 16 iunie 2008).

⁴ Cel mai recent raport anual datează din 14 septembrie 2009: COM(2009)0478.

La 7 iulie 2004, la invitația atât a Consiliului¹, cât și a Națiunilor Unite² și cu intenția de a pune capăt izolării comunității cipriote turcești, Comisia a prezentat propunerea de regulament în vederea facilitării comerțului între partea de nord a Ciprului și teritoriul vamal al UE. Propunerea ar conferi bunurilor care provin din zona cipriotă turcă statutul de „bunuri comunitare”³. Mai mult decât atât, ar asigura un regim fiscal preferențial sub forma unui „sistem de contingente tarifare [...] instituit în vederea încurajării dezvoltării economice, precum și pentru a se evita crearea unor modele comerciale artificiale sau facilitarea fraudei”. În prezent, există deja un comerț direct în porturile din nordul Ciprului spre statele membre ale Uniunii Europene, chiar dacă fără să beneficieze de preferințele acordate comerțului cu UE. Cu toate acestea, având în vedere politica de nerecunoaștere a așa-numitei „Republici turce a Ciprului de Nord”⁴, denumită în continuare „RTCN”, comerțul este *de facto* imposibil, pentru că introducerea bunurilor pe teritoriul vamal al UE presupune prezentarea unui document eliberat de o autoritate recunoscută dintr-o țară terță, documentele autorităților din RTCN nefiind acceptate de statele membre ale UE. Articolele 2, 5 și 6 din propunerea de regulament vizează soluționarea acestei probleme, solicitând, printre altele, eliberarea unor documente de certificare de către un organism autorizat în mod corespunzător de către Comisie să facă acest lucru.

II. Temeiuri juridice

Temeiurile juridice propuse sunt articolul 207 TFUE, la recomandarea Comisiei, și articolul 1 alineatul (2) din Protocolul nr. 10, susținut atât de Serviciul juridic al Consiliului, cât și de cel al Parlamentului.

Opțiunea A:

Articolul 207 TFUE

(1) Politica comercială comună se întemeiază pe principii uniforme, în special în ceea ce privește modificările tarifare, încheierea de acorduri tarifare și comerciale privind schimburile de mărfuri și servicii și aspectele comerciale ale proprietății intelectuale, investițiile străine directe, uniformizarea măsurilor de liberalizare, politica exporturilor, precum și măsurile de protecție comercială, printre care și cele care se adoptă în caz de dumping și de subvenții. Politica comercială comună se desfășoară în cadrul principiilor și al obiectivelor acțiunii externe a Uniunii.

(2) Parlamentul European și Consiliul, hotărând prin regulamente în conformitate cu procedura legislativă ordinară, adoptă măsurile care definesc cadrul în care este pusă în aplicare politica comercială comună.

(3) În cazul în care trebuie negociate și încheiate acorduri cu una sau mai multe țări terțe ori

---

¹ Declarația Consiliului din 26 aprilie 2004.

² Raportul Secretarului General referitor la misiunea sa de bune oficii în Cipru din 28 mai 2004, doc. ONU S/2004/437.

³ În sensul articolelor 23 și 24 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului.

⁴ Pusă în aplicare, de exemplu, de Națiunile Unite și de Consiliul Europei și recunoscută de jurisprudența Curții de Justiție (cauza C-432/92 Anastasiou („Anastasiou I”) Rec., 1994, p. I-3087, și cauza C-140/02 Anastasiou („Anastasiou II”), Rec., 2003, p. I-10635).

organizații internaționale, se aplică articolul 218, sub rezerva dispozițiilor speciale ale prezentului articol.

Comisia prezintă recomandări Consiliului, care o autorizează să deschidă negocierile necesare. Consiliului și Comisiei le revine răspunderea să asigure compatibilitatea acordurilor negociate cu politicile și normele interne ale Uniunii.

Aceste negocieri sunt desfășurate de Comisie, în consultare cu un comitet special desemnat de Consiliu pentru a o asista în această misiune și cu respectarea directivelor pe care Consiliul i le-ar putea adresa. Comisia raportează periodic comitetului special și Parlamentului European cu privire la stadiul negocierilor.

(4) Pentru negocierea și încheierea acordurilor prevăzute la alineatul (3), Consiliul hotărăște cu majoritate calificată.

Pentru negocierea și încheierea unui acord în domeniul comerțului cu servicii și al aspectelor comerciale ale proprietății intelectuale, precum și în cel al investițiilor străine directe, Consiliul hotărăște în unanimitate în cazul în care acest acord cuprinde dispoziții pentru care este necesară unanimitatea pentru adoptarea de norme interne.

Consiliul hotărăște, de asemenea în unanimitate, negocierea și încheierea de acorduri:

(a) în domeniul comerțului cu servicii culturale și audiovizuale, în cazul în care aceste acorduri riscă să aducă atingere diversității culturale și lingvistice a Uniunii;

(b) în domeniul comerțului cu servicii sociale, de educație și de sănătate, în situația în care aceste acorduri pot să perturbe în mod grav organizarea acestor servicii la nivel național și să aducă atingere răspunderii statelor membre pentru prestarea acestor servicii.

(5) Negocierea și încheierea de acorduri internaționale în domeniul transporturilor sunt reglementate în partea a treia titlul VI și la articolul 218.

(6) Exercițarea competențelor atribuite prin prezentul articol în domeniul politicii comerciale comune nu aduce atingere delimitării competențelor între Uniune și statele membre și nu implică armonizarea dispozițiilor actelor cu putere de lege și ale normelor administrative ale statelor membre în măsura în care tratatele exclud o astfel de armonizare.”

Opțiunea B:

Serviciile juridice ale Consiliului și Parlamentului s-au exprimat în favoarea articolului 1 alineatul (2) din Protocolul nr. 10¹, pe care îl reproducem în întregime:

Protocolul nr. 10 al Actului de aderare din 2003²

„REAFIRMÂNDU-ȘI angajamentul de reglementare globală a problemei cipriote, conform rezoluțiilor pertinente ale Consiliului de Securitate a Națiunilor Unite, precum și sprijinul

---

¹ Avizul Serviciului juridic al Consiliului din 25 august 2004, doc. nr. 11278/04

² JO L 236, 23.9.2003, p. 955.

temeinic acordat eforturilor Secretarului General al Națiunilor Unite în acest sens,

AVÂND ÎN VEDERE faptul că nu s-a ajuns la o astfel de reglementare globală a problemei cipriote,

AVÂND ÎN VEDERE, prin urmare, că este necesar să se prevadă suspendarea punerii în aplicare a acquis-ului în zonele din Republica Cipru în care Guvernul Republicii Cipru nu exercită un control efectiv,

AVÂND ÎN VEDERE că, în cazul reglementării problemei cipriote, suspendarea va fi ridicată,

AVÂND ÎN VEDERE că Uniunea Europeană este pregătită să țină seama de condițiile unei astfel de reglementări conform principiilor care stau la baza Uniunii Europene,

AVÂND ÎN VEDERE că este necesar să se prevadă condițiile de aplicare a dispozițiilor pertinente ale legislației UE în ceea ce privește linia de demarcare a zonelor menționate anterior și zonele în care Guvernul Republicii Cipru exercită un control efectiv și zonele de suveranitate ale Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord,

DORIND ca aderarea Ciprului la Uniunea Europeană să fie benefică pentru toți cetățenii ciprioți și să promoveze pacea și reconcilierea civilă,

AVÂND ÎN VEDERE, prin urmare, că nimic din prezentul protocol nu împiedică adoptarea măsurilor în acest scop,

AVÂND ÎN VEDERE că astfel de măsuri nu afectează punerea în aplicare a acquis-ului, în condițiile prevăzute în Tratatul de aderare, în orice altă parte din Republica Cipru,

CONVIN ASUPRA URMĂTOARELOR DISPOZIȚII:

ARTICOLUL 1

1. Aplicarea acquis-ului este suspendată în zonele din Republica Cipru în care Guvernul Republicii Cipru nu exercită un control efectiv.

2. Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, decide ridicarea suspendării prevăzute în alineatul (1).

ARTICOLUL 2

1. Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, definește condițiile în care dispozițiile prevăzute în legislația Uniunii Europene se aplică liniei de demarcare dintre zonele menționate în articolul 1 și zonele în care guvernul Republicii Cipru exercită un control efectiv.

2. Frontiera dintre zona orientală de suveranitate a Regatului Unit și zonele menționate în articolul 1 este considerată ca făcând parte din frontierele externe ale zonelor de suveranitate

ale Regatului Unit în sensul părții IV din anexa la protocolul privind zonele de suveranitate ale Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord în Cipru pe perioada suspendării aplicării acquis-ului în conformitate cu articolul 1.

ARTICOLUL 3

1. Nicio dispoziție din prezentul protocol nu împiedică adoptarea unor măsuri pentru favorizarea dezvoltării economice a zonelor prevăzute în articolul 1.

2. Astfel de măsuri nu afectează aplicarea acquis-ului, în condițiile stabilite în Tratatul de Aderare, în orice altă parte din Republica Cipru.

ARTICOLUL 4

În cazul reglementării problemei cipriote, Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, decide asupra unor adaptări ale condițiilor privind aderarea Ciprului la Uniunea Europeană care s-ar dovedi necesare pentru a ține cont de comunitatea cipriotă turcă.”

III. Analiza temeiurilor juridice propuse

Potrivit Curții de Justiție, „alegerea temeiului juridic al unui act comunitar trebuie să se bazeze pe elemente obiective care pot fi supuse controlului jurisdicțional, printre care figurează în special scopul și conținutul actului respectiv”¹.

Propunerea de regulament urmărește să faciliteze schimburile directe între zona cipriotă turcă și restul Uniunii Europene. Ea intenționează să facă acest lucru, printre altele, creând condițiile în care pot avea loc schimburile de bunuri. În plus, ar institui un regim fiscal preferențial sub forma unui sistem de contingente tarifare pentru a promova dezvoltarea economică a zonei.

Articolul 207 se află în partea a cincea a TFUE, care vizează „Acțiunea externă a Uniunii”. Mai exact, el apare la titlul II, „Politica comercială comună”. Utilizarea articolului 207 implică faptul că propunerea de regulament vizează reglementarea comerțului între statele membre și o țară terță. Trebuie însă reamintit în acest context că întreaga insulă a Ciprului face parte din Uniunea Europeană de la 1 mai 2004 și o politică strictă de nerecunoaștere a așa-numitei Republici turce a Ciprului de Nord a fost pusă în aplicare de Națiunile Unite și Consiliul Europei și recunoscută în jurisprudența Curții de Justiție². Această politică a fost adoptată cu seriozitate de statele membre.

Comisia justifică alegerea articolului 207 TFUE prin articolul 3 din Protocolul nr. 10. Comisia caracterizează articolul 3 ca fiind o dispoziție de derogare ce creează o excepție la articolul 1 din Protocol, făcând astfel posibilă adoptarea unor măsuri speciale în vederea promovării economiei cipriote turcești, fără a fi necesară retragerea suspendării *acquis*-ului în domeniul respectiv. În consecință, Comisia consideră că articolul 207 TFUE poate fi utilizat ca temei juridic al propunerii de regulament ca o asemenea „măsură specială”.

¹ A se vedea, cel mai recent, hotărârea din 8 septembrie 2009 în cauza C-411/06, *Comisia/Parlamentul și Consiliul*, nepublicată încă în Repertoriu, punctul 45.

² A se vedea cazurile citate la n. 8.

O problemă legată de aceasta este faptul că, în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție, derogările trebuie interpretate în mod strict, iar articolul 3 din Protocol se referă la măsuri menite să „promoveze dezvoltarea economică” a zonelor menționate la articolul 1. Cu toate că propunerea Comisiei prevede un regim fiscal preferențial sub forma unui sistem de contingente tarifare, se poate spune că aceasta nu constituie o promovare directă a dezvoltării economice, ci mai curând o ridicare a suspendării *acquis*-ului sau o metodă de evitare a consecințelor suspendării. Pe baza acestui argument, temeiul juridic propus de Comisie trebuie considerat ilegal. Pe de altă parte totuși, Comisia susține că propunerea nu urmărește retragerea suspendării *acquis*-ului, ci instituirea unui regim fiscal preferențial pentru anumite bunuri printr-un sistem de contingente tarifare care este diferit de principiul general al libertății de circulație a bunurilor încorporat în *acquis*. Comisia susține că acest sistem este, de fapt, asemănător cu regimurile preferențiale acordate țărilor în curs de dezvoltare.

Ea mai susține că domeniul de aplicare a propunerii este cât se poate de limitat, având în vedere că nu acordă beneficiul regimului fiscal preferențial fiecărui tip de bunuri. De altfel, multe bunuri sunt excluse din aplicarea acestui regim. Mai mult decât atât, articolul 7 și considerentul 5 din propunerea de regulament prevăd retragerea temporară sau permanentă în acele cazurile în care sunt suspectate sau identificate fraude sau alte nereguli. Prin urmare, Comisia este de părere că a fost foarte atentă la elaborarea propunerii și că proiectul de regulament nu ar trebui considerat ca o reinstaurare parțială a *acquis*-ului.

În ceea ce privește Serviciul juridic al Consiliului, acesta consideră că interpretarea corectă a articolului 3 din Protocol este ca făcând referire și dezvoltând măsurile luate în temeiul articolelor 1 și 2. Acesta susține că articolul 3 clarifică domeniul de aplicare a acțiunilor Consiliului în conformitate cu Protocolul nr. 10. Regulamentul (CE) nr. 866/2004 al Consiliului¹, precursor care urma același tip de politică promovată de propunerea actuală, oferă un precedent clar pentru această interpretare. Acest regulament se bazează pe articolul 2 din Protocolul nr. 10 și este justificat în mod expres în considerentele sale prin referire la articolul 3².

Serviciul juridic al Consiliului susține în continuare că, având în vedere că propunerea de regulament tratează, cât mai mult posibil, Ciprul de Nord ca făcând parte din uniunea vamală, punerea sa în aplicare va fi echivalentă cu restabilirea *acquis*-ului în ceea ce privește măsurile de interdicere a taxelor vamale și a restricțiilor cantitative la bunurile importate în statele membre.

Prin urmare, întrebarea este dacă retragerea suspendării *acquis*-ului care este prevăzută la articolul 1 alineatul (2) din Protocolul nr. 10 trebuie să fie absolută sau nu. Având în vedere natura sensibilă din punct de vedere politic al acestei acțiuni, Consiliul susține că statele membre au vizat ca Protocolul nr. 10 să fie considerat un mecanism pentru integrarea treptată a părții turcești a Ciprului.

---

¹ Citat în n. 3.

² A se vedea considerentul 8: „Articolul 3 din Protocolul nr. 10 prevede în mod expres că suspendarea *acquis*-ului nu împiedică adoptarea de măsuri pentru stimularea dezvoltării economice în zonele menționate. Prezentul regulament are ca obiectiv facilitarea schimburilor comerciale și a celorlalte legături între zonele menționate și zonele în care Guvernul Republicii Cipru exercită un control efectiv, asigurând în același timp menținerea unor niveluri corespunzătoare de protecție a siguranței, așa cum s-a prevăzut mai sus.”

În ceea ce privește solicitările Comisiei ca articolul 1 din Protocolul nr. 10 să fie citit împreună cu considerentul 4, care prevede că, „în cazul reglementării problemei cipriote, suspendarea va fi ridicată”, se afirmă că ar fi contradictoriu să se susțină că această suspendare trebuie ridicată în acest caz și, în același timp, Consiliului să i se ceară să voteze cu unanimitate în acest sens. Serviciul juridic al Consiliului consideră că nu ar fi adecvat să se citească articolul 1 ca fiind creat pentru a fi aplicat numai în cazul unei soluții la problema Ciprului. Din nou, acesta susține că o retragere treptată a suspendării este posibilă în temeiul articolului 1.

În cele din urmă, Serviciul juridic al Consiliului atrage atenția asupra consecințelor procedurale ale alegerii temeiului juridic. Având în vedere faptul că accesul la piața comună este principalul stimulente pentru statele candidate la aderare, interpretarea articolului 3 ca o excepție a articolului 1 ar goli articolul 1 de aproape întreaga substanță. Dacă propunerea de regulament ar fi adoptată în temeiul articolului 207 TFUE, s-ar ajunge la un vot cu majoritate calificată în Consiliu, în timp ce articolul 1 alineatul (2) din Protocolul nr. 10 prevede un vot cu unanimitate. Această interpretare a articolului 3 ar fi echivalentă cu o eludare a clauzei unanimității prevăzute în Protocolul nr. 10 în ceea ce privește reglementarea schimburilor comerciale între zona turcească a Ciprului și statele membre ale Uniunii Europene.

Serviciul juridic al Parlamentului a ajuns la aceeași concluzie a Consiliului, afirmând că articolul 207 alineatul (2) TFUE nu este temeiul juridic adecvat pe motiv că politica comercială comună se încadrează în partea a cincea a TFUE, al cărei titlu este „Acțiunea externă a Uniunii”. Măsurile adoptate pe baza politicii comerciale comune a Uniunii au legătură cu acțiunea externă a Uniunii. Utilizarea acestui articol ar însemna că, *de facto*, linia care separă teritoriul Ciprului ar fi echivalentă cu o frontieră externă a Uniunii.

Serviciul juridic a considerat că articolul 1 alineatul (2) din Protocol poate fi considerat temeiul juridic adecvat pentru propunere. Propunerea urmărește să obțină într-un mod efectiv același rezultat ca în cazul unei retrageri parțiale a suspendării *acquis*-ului. Această retragere parțială nu poate fi hotărâtă de Consiliu decât pe baza articolului 1 alineatul (2) din Protocolul nr. 10. Se mai susține că, în conformitate cu articolul 3 din Protocol, „nicio dispoziție din prezentul protocol nu împiedică adoptarea unor măsuri pentru favorizarea dezvoltării economice a zonelor prevăzute în articolul 1.” Această dispoziție ar trebui interpretată astfel încât procedura prevăzută la articolul 1 să fie aplicată pe deplin, în caz contrar ar fi subminat tocmai acel „*effet utile*” al articolului 1 din Protocol.

Se mai poate considera că faptul că articolul 207 alineatul (2) din TFUE ar acorda Parlamentului beneficiul procedurii legislative ordinare nu poate fi hotărâtor pentru această chestiune. Principalul lucru este faptul că articolul 207 alineatul (2) se încadrează în politica externă a UE, ceea ce îl face inadecvat ca temei juridic. Diferența dintre poziția Ciprului și cea a teritoriilor precum Ceuta și Melilla și Helgoland este că acestea din urmă au decis în mod voluntar să fie scoase în afara teritoriului Uniunii. Din punct de vedere juridic, Cipru face parte din teritoriul vamal, dar, în fapt, o parte din Cipru nu face parte din acesta. Mai mult decât atât, raționamentul care stă la baza articolului 1 alineatul (2) din Protocol (și a votului cu unanimitate în Consiliu) este garantarea faptului că Uniunea nu poate aplica măsuri vamale preferențiale acelor zone ale Republicii Cipru în care Guvernul Republicii Cipru nu exercită un control efectiv fără consimțământul Republicii Cipru.

IV. Concluzii și recomandări

Având în vedere cele de mai sus, se consideră că temeiul juridic adecvat al propunerii de regulament este articolul 1 alineatul (2) din Protocolul nr. 10 referitor la Cipru al Actului de aderare din aprilie 2003.

În cadrul reuniunii sale din 18 octombrie 2010, Comisia pentru afaceri juridice a decis în unanimitate, cu 18 voturi pentru și nicio abținere¹, să facă următoarea recomandare: temeiul juridic adecvat al propunerii de regulament al Consiliului privind condițiile speciale aplicabile comerțului cu acele zone din Republica Cipru în care Guvernul Republicii Cipru nu exercită un control efectiv este articolul 1 alineatul (2) din Protocolul nr. 10 referitor la Cipru al Actului de aderare din aprilie 2003.

Cu stimă,

Klaus-Heiner Lehne

c/c Vital Moreira
Președintele Comisiei pentru comerț internațional

---

¹ La votul final au fost prezenți: Klaus-Heiner Lehne (președinte), Raffaele Baldassarre (vicepreședinte), Evelyn Regner (vicepreședintă), Sebastian Valentin Bodu (vicepreședinte), Jan Philipp Albrecht, Emine Bozkurt, Françoise Castex, Ismail Ertug, Marielle Gallo, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Luis de Grandes Pascual, Takis Hadjigeorgiou, Sajjad Karim, Metin Kazak, Maria Eleni Koppa, Georgios Koumoutsakos, Kurt Lechner, Eva Lichtenberger, Antonio López-Istúriz White, Sarah Ludford, Antonio Masip Hidalgo, Jiří Maštálka, Kyriakos Mavronikolas, Alajos Mészáros, Angelika Niebler, Antigoni Papadopoulou, Georgios Papastamkos, Bernhard Rapkay, Nikolaos Salavrakos, Francesco Enrico Speroni, Emil Stoyanov, Alexandra Thein, Eleni Theocharous, Kyriacos Triantaphyllides, Diana Wallis, Cecilia Wikström, Zbigniew Ziobro, Tadeusz Zwiefka